

Yeter ki Yeşil Gülsün Köklerim

– Aslı Gül · 12 Nisan 2016

Hep kendimizi kandırdıklarımız Ve sevmek belli belirsiz bir yol içerdeGülüşümü duyuyorum,Bir lahza kaçtığım kahırlardan Şimdi sırasız düşler içinde
Keskin bir manzara
Bir doğmak bir de doğamamak
Anası renklerin ebem kuşağı
Oysa her şey birden
Ve aniden

İçimde bir aşk bana yaklaşan,
Benden giden gitmeler
Gözlerimde tuzdan günlerin kokusu
Etrafım nasıl da bir sonbahar
Nerdendir bir mavi şarkı dudaklarımda
Hani ben,
Ben kendim,bir gelincik
Upuzun bir buğday tarlası
Soğuk gözelerden avuçlarım su
Ondan benim bu uçmalarım
Ondan bu kuşların göğsü gökyüzü

Ah!
Saçlarım nasıl da bulutlardan,
Atladığım ipler nasılda çocukluğum
Ondandır rüzgarları dansa kaldırışım
Ki sarıldığım yıldızlar
Pencereme fısıldayan süs söğüdü
Sevinçten midir nedir
Bağırıyorum usul susul
Arka pencereme yaslı dağlar
Sesim kim bilir nerede ninni
Beni baştan çıkararak güneş,

Kızıl saçlarımda kokusu lavantaların
Eteğimde büyüyen fesleğenler
Ah ne acı hatırlamak

Annem ellerde ki tebessüm
Karıştırmak geçmişi
Gül kokulu kitap aralardan
Hani anlamak vardı mutluluk
Ve anlatmak,masumca
Yaşamak deli ediyor beni
Boğarcasına sanrılar
Bir uçmaktır ve bir kuş olmaktır ki
Çoktandır derinlerimde
Hani damlamak bu kendimce
Ki ıslatmaktır yağmurun kaderi

Bir yer var bana aşık
Ve ben kendinden sevdalı
Oysa hemencecik başlar küslerim
En çok korktuklarım
Mutlu olacaklarım
Ah kalbim nasılda kucağım
Ben ya sevmeliyim
Ya da sevilmeliyim
Bir adam,bir kadın daha aşk eder
Pişmanlıklarım
En çok yorulduklarım

Bir umut,
O,umut gölgem
Yeter ki nefes alayım
Yeter ki yeşil gülsün köklerim
Toprağıma,saçlarıma
Ve hatta veryansın eden gönlüme...